

Du har en fin trädgård, som du vårdar ömt och sköter med omsorg. En dag så kommer "trädgårdsmyndigheten" förbi och ser hur fint det är. Vackra blommor och bärbuskar, prunkande trädgårdsland som förser dig med livsmedel långt in på vintern. Du har till och med lyckats få en ovanlig buske att blomma. Myndighetspersonen skickar dig ett brev efter något år, där du meddelas att du inte får röra någonting alls på en tredjedel av din trädgård. Karta bifogas över vilket område som nu staten ska skydda, så att du inte förstör växtligheten. Du erbjuds en liten summa pengar om du skriver ett avtal med dem, men gör du inte det, så får du inga pengar, men får ändå inte röra den aktuella tredjedelen av din trädgård.

Ja riktigt så här urholkad har äganderätten ännu inte blivit i Sverige. Men ser man i ett lite större perspektiv, så går det dessvärre till såhär i vårt land. Det jag främst syftar på är skogen. Denna ändlösa oas av frid och harmoni, lyckas som ingenting annat kombinera detta, med att vara en ovärderlig motor i svensk ekonomi. Dock hotas den numera av statens klåfingrighet.

Det ekonomiska incitamentet beträffande skogen, som var allenarådande under hela min uppväxt, förbyttes på sent nittital till någonting helt annat. Många var vi privata skogsägare, som då råkade ut för det som jag raljerade om med "trädgårdsmyndigheten" ovan. Paradoxalt nog så hotades vi alltså med vite från skogsstyrelsen om vi inte avverkade vår lågproduktiva skog och planterade gran eller tallskog för högsta produktion. Samhällsekonomin var allenarådande styrmedel och natur och miljöintresserade skogsägare som skötte sin skog efter andra premisser, gjorde sig icke besvär. Så funderade det på sjuttio, åttio och drygt halva nittioalet.

På sent nittital så hände något. Den kallhamrade skogsstyrelsen hade fått nya direktiv från politiker som helt plötsligt upptäckt miljöfrågorna och att det fanns höga naturvärden i bondeskogen. Naturligtvis så ansåg man då att de som skött och förvaltat skogen så pass att den nu blivit oerhört värdefull beträffande biologisk mångfald, inte var lämpade att fortsätta sitt värv. Här skulle myndigheterna ta över, så inte de giriga skogsskövlarna förstörde det som de själva skapat! Ersättningsnivåerna om man skrev avtal eller gjorde reservat var till en början ett dåligt skämt, men är fortfarande pinsamt låga. Så inte nog med att man fräntas rätten att bruka sin egen ägda skog, skriver man inte under deras skambud, så får man ingenting och förbjuds ändå att avverka någonting. Moment 22 och en fruktansvärt jobbig och uppslitande process för oss drabbade.

För det är faktiskt så att vi älskar våra skogar! Kan man älska sin skog tänker kanske ni som sällan vistas i den. Men det kan man. Och det man älskar vårdar man. Man verkar i samklang med naturen och skogen. Avverkar lite ibland för att kanske finansiera bygget av en loge eller ladugård. Man sköter skogen på ett sätt som kanske inte går i linje med de stora skogsbolagens inställning till hur skog ska skötas. Men hur mycket nyckelbiotoper eller höga naturvärden finns i bolagsskogen eller på statens mark? Inte mycket. Det är i väldigt hög utsträckning som dessa skyddsvärda skogar finns hos de privata skogsägarna.

Många är vi som mår dåligt av det som vi ser som ett avskyvärt maktmissbruk. En uppgivenhet hos vissa, en kampvilja hos andra. Jag tillhör den senare kategorin och har valt den politiska vägen. För mig har alla riksdagspartierna fastnat i storstadsträsket. Äganderätten är sekundär, utom möjligen vad gäller bostadsrätter och villor. För mig som valt att inte dika ut det där träsket i min skog, utan låta det finnas kvar och värna naturvärden, blev valet lätt när Landsbygdspartiet oberoende dök upp i mitt medvetande. Det man äger, vårdar man, är en gammal sanning som aktualiseras alltmer i Sverige och främst på landsbygden. Fast i statens fall så tvivlar jag på att deras mall över hur skogen ska skötas, ens kommer i närheten av vad enskilda markägarens kunskaper och variation har åstadkommit. Det finns det tyvärr även ett flertal bevis för.

Claes Littorin.

Jord och skogsbrukare

Partistyrseledamot i Landsbygdspartiet oberoende. LPo